

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 10:47

Kl. 10:47

Troels Lund Poulsen (V):

Som jeg også sagde til fru Margrethe Vestager, er der jo stor forskel på, hvordan sikkerhedssituationen er i de forskellige dele af Irak. Bl.a. har et stort dansk dagblad, Jyllands-Posten, været i Nordirak og fulgt udviklingen dér. Udviklingen i Nordirak er bestemt positiv og går i den rigtige retning.

For de afviste irakiske asylansøgere, der kommer fra Nordirak, har vi også taget nogle særlige initiativer for at sikre, at de kan vende tilbage og være med til at genopbygge deres samfund. Jeg mener altså ikke, at løsningen, hvis man er afvist asylansøger, er, at hvis man blot er længe nok i et land, hvis ens sag bliver trukket nok i langdrag, så får man en opholdstilladelse. For vi har også en særlig forpligtelse til at hjælpe de mennesker, der søger asyl i Danmark, og som Flygtningenævnet vurderer har et behov for at få asyl. Dem har vi også en særlig forpligtelse til at give plads til.

Kl. 10:48

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger til Venstres ordfører. Vi siger derfor tak til hr. Troels Lund Poulsen.

Så er det fru Helle Thorning-Schmidt som ordfører.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg rejser en del rundt i landet, og hver gang jeg rejser rundt og møder folk og diskuterer politik, vender jeg hjem med en følelse af optimisme, en optimisme på vegne af Danmark og danskerne, for det går godt for langt de fleste i Danmark. Det er ikke på grund af held eller tilfældigheder, men fordi danskerne er så utrolig flittige: De arbejder, de betaler skat, og mange har oven i købet overskud til at tage sig af andre end sig selv. Det frivillige engagement blomstrer i Danmark, danskerne er fulde af virkelyst, de har lyst til at starte nyt, tænke stort og tage ansvar for både sig selv og fællesskabet.

Vores samfund bygger på en klar aftale, nogle vil kalde det en kontrakt, jeg vil hellere kalde det en gensidig forståelse. Den kaldes velfærdssamfundet, og den indebærer, at man som borger i Danmark har masser af pligter. Til gengæld har man også mange rettigheder, der giver alle tryk-

hed og muligheder på et meget højt niveau. Den forståelse er det dyrebareste, vi har i Danmark. Det gør vores samfund til noget helt særligt. Der er noget, der tyder på, at den forståelse desværre er ved at gå i stykker i disse år. Der er nemlig ved at snige sig en voksende tvivl ind hos mange – en tvivl, der handler om, hvorvidt man stadig kan stole på velfærdssamfundet; en tvivl, der næres af, at mennesker, der har betalt skat et helt liv, risikerer at dø på venteliste til kræftbehandling eller må leve med snavs og dårlig hygiejne, når de ikke længere kan klare sig selv. Den tvivl skader vores samfund.

Velfærd handler grundlæggende om tillid til, at tingene er i orden. Hvis tilliden brister, svækkes velfærdssamfundet. Flere og flere danskere spørger med rette: Hvorfor skal vi finde os i tredjeklassesservice, når vi bor i et land med verdens højeste skattetryk? Regeringens løsning på det spørgsmål handler om at gøre det billigere at være borger i Danmark: Hvis skatten sænkes, accepterer folk måske hen ad vejen, at standarden også er lavere. Vores alternativ handler om at gøre det bedre. Det skal simpelt hen være sådan i Danmark, at ligegyldigt hvor man bor, skal man trygt kunne sende sine børn i børnehaver og den lokale skole, man skal vide, at når ens gamle mor kommer på plejehjem, får hun den bedste omsorg og den bedste praktiske hjælp, så hun kan blive i eget liv længst muligt, og man skal vide, at når man rammes af en livstruende sygdom, sættes der behandling i gang med det samme. Det er ikke for meget forlangt i et samfund som det danske, men sådan er det desværre ikke i dag. Hvis vi skal vende den udvikling, bliver vi nødt til at gøre mindst to ting:

For det første skal vi prioritere. Den økonomiske ansvarlighed kommer altid først for Socialdemokraterne, og derfor er der ingen vej uden om prioriteringer. Det er økonomisk uansvarligt at love både skattelettelse og bedre velfærd – pengene kan ikke bruges to gange. Bedre velfærd koster noget, og ikke mindst, fordi det er helt urealistisk at forestille sig, at vi kan løfte kvaliteten i den offentlige sektor, uden at vi også sikrer, at der kommer flere kollegaer til de offentligt ansatte ved at sikre, at de får bedre løn, og at de har bedre rammer til at udføre deres arbejde.

For det andet skal vi indrette velfærdssamfundet, så den enkelte borger sættes i centrum. Derfor foreslår Socialdemokraterne, at vi indfører klare og ubureaukratiske velfærdsrettigheder på fem kerneområder: børnepasning, folke-